

[Krag.]

være Udtryk for en særlig Vægt, hvad Oplydelsen af de fra Fagforbundene fremsatte Ønsker angaar, over for de kommende Lønforhandlinger. Det er jo rigtigt, Parterne kan maaske ordne sig indbyrdes, det kan ogsaa være, det paa dette Punkt kan faa større Betydning end inden for Arbejds- og Forligsnævnet gennem det Tryk, som det kan lægge paa den ene af Parterne under de Forhandlinger, som i det saakaldte Fællesudvalg maaske til sin Tid vil blive ført.

Jeg maa altsaa vedvarende mene, at de Oplysninger, som jeg tillod mig paa en Række Punkter at udtale Ønsket om, er det ret fornødent at faa givet, og naar den højtærede Minister siger, at det vil ikke tjene til Oplysning for Befolkningen hverken om Maal eller Vægt i denne Sag, synes jeg, at den højtærede Minister har Uret deri. Der er ingen Tvivl om, at en Besvarelse af disse Spørgsmaal for meget talstærke Kredse af Befolkningen vil have overordentlig stor Betydning, ligesom den ogsaa vil tjene til at oplyse om, paa hvilken Basis den Beregning skal foretages, som her agtes lovfæstet. Jeg maa derfor fastholde den Betragtning, da der ikke her er givet nogen Oplysning til Besvarelsen af de af mig stillede Spørgsmaal, at vi faar Sagen til en kort Udvalgsbehandling, hvor jeg haaber paa den højtærede Ministers velvillige Medvirken til, at de Problemer, som her maatte blive rejst, ogsaa bliver fyldestgørende besvaret.

Boeck-Hansen: Jeg vil kun takke den højtærede Minister, fordi han er enig med mig i, at der er en stor Middelstand, som er slet stillet i disse Tider; og naar Ministeren venligst henviser mig til den højtærede Handelsminister, skal jeg vide at tale med Handelsministeren om det. Men naar jeg sagde det her, var det ikke alene for at gøre Ministeren opmærksom paa dette Forhold, men saa var det for at rejse dette Spørgsmaal og sige over for Tinget og dermed over for Offentligheden, at det forekommer mig, at her er en Op-gave, som man maa søge at løse. Jeg vil have Lov at sige til den højtærede Minister, at jeg er ogsaa ganske enig med ham i, at Arbejderne har baaret deres Del af Byrden, men jeg sagde det nu heller ikke paa den Maade, jeg sagde, at de højere lønnede, altsaa ogsaa de højere lønnede Arbejdere, bedre kunde bære deres Del af Samfundsbyrden end de lavest lønnede, og derfor mente jeg, at naar der var Tale om en Lønændring, maatte man muligvis

tage større Hensyn til de lavere Lønninger end til de højere; derfor saa jeg en Fordel i, at Formandsskabet var frit stillet. Men i øvrigt, naar jeg nævnte Tallet 12,3 som værende den Stigning, Arbejderne gennemsnitlig har faaet, saa var det deres skattepligtige Indtægt, der var steget saaledes. Altsaa de Byrder, der var lagt paa Arbejdernes Skuldre, var i Virkeligheden trukket fra dem. Dette forklarer ogsaa, som det ærede Medlem Hr. Christiani oplyste, at Arbejderlønningerne er steget 20 pCt. Men deres Indtægter er altsaa alt i alt kun steget med 12,3 pCt.

I øvrigt mener jeg, det er forkert at sige, at Arbejdsfordelingen er en Byrde, som Arbejderne bærer; de enkelte Arbejdere, nemlig de, der havde Arbejde hele Dagen før, og som har faaet nedsat deres Arbejdstid, bærer det, men Arbejderstanden som saadan har ikke baaret det. De har fordelt Arbejdet, men de har faaet Tilskud til det fra anden Side, saaledes at Arbejderstanden som Helhed har faaet flere Penge, nemlig takket være denne besynderlige Lønkat.

Jeg erkender, at Kontingenterne er store, men det laa maaske i Arbejdernes Haand at skære Kontingenterne ned, for naar man har forbudt Strejker, kunde det jo være, at man kunde lade være at betale Strejkebidrag. Hvis ikke man kan lade være med det, maa man jo bære det, saa maa det være, fordi man har Lyst til det. I Virkeligheden kunde man godt tænke sig, at Strejkebidraget kunde holde op, saa længe Strejker er forbudt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: I Anledning af en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Krag vil jeg sige, at jeg aldrig har troet, at Formandsskabet har været initiativtagende i Sagen, saa den Omstændighed, at Ministeren har oplyst, at dette ikke har været Tilfældet, kan efter mit Skøn ikke rokke ved de Betragtninger, jeg fremsatte før.

Jeg maa beklage, at den højtærede Minister ikke mener, det er rigtigt, hvad jeg har fremført med Hensyn til Uoverensstemmelse mellem det øvrige i § 2 og den Bestemmelse, man nu vil knytte til § 2. Den højtærede Minister oplæste for at bevise sin Indstilling, hvad der stod i § 2, Stk. 1. Men Forholdet er det, at hvad der staar i § 2, Stk. 1 og Stk. 2, er Rammerne for Arbejds- og Forligsnævnets Virksomhed, dets Kompetence, hvor det skal virke, og hvorledes det skal virke, under hvilke